

O Eksploracji

Dlaczego nie możemy przestać szukać

Graver

12.11.2023

Spis treści

Wprowadzenie	3
Dylemat eksploracji i eksploatacji w anarchizmie	3
Przewycięzanie lokalnego optimum w praktyce anarchistycznej	4
Intersekcjonalność i różnorodność poznawcza	4
Współczesne innowacje anarchistyczne	5
Wnioski	6

Wprowadzenie

Ten esej przedstawia dylemat eksploracji i eksploatacji w odniesieniu do ewolucji praktyk anarchistycznych. Celem tekstu jest zwrócić uwagę na to, wyzwaniem jakim jest odnalezienie właściwej równowagi między wykorzystywaniem tego, co wiemy, że działa (eksploatacja), a poszukiwaniem lepszych rozwiązań (eksploracja). Postęp technologiczny i zmiana krajobrazu społecznego wymusza potrzebę oceny i dostosowania naszych strategii w obliczu nowych wyzwań i możliwości. Ten esej ma na celu rozpatrzenia aspektów tego dylematu i zachęcenie do różnorodnego dyskursu na temat tego, w jaki sposób anarchizm może rosnąć i rozwijać się dzięki zaangażowaniu w eksplorację.

Dylemat eksploracji i eksploatacji w anarchizmie

Dylemat eksploracja-eksploatacja jest niczym innym problemem decyzyjnym. Eksploatacja oznacza czerpanie z wiedzy przeszłych działań, taktyk i struktur, które dobrze służyły ruchowi. Eksploracja to wkroczenie na mniej pewny teren innowacji, ryzyko utraty komfortu wynikającego z tego co znane, na rzecz potencjału nowości. Restrukturyzacja autonomii Zapatystek jest przykładem tej równowagi, ponieważ odchodzą one od poprzednich form organizacyjnych w odpowiedzi na zewnętrzny antagonizm. Akt ten nie jest kapitulacją, lecz strategicznym zwrotem, ilustrującym jak horyzontalne działania mogą ewoluować w odpowiedzi na nowe problemy¹. Nasze zaangażowanie w eksploatację jest widoczne w trwałych praktykach kolektywów, związków, spółdzielni i głosowania konsensualnego. To podstawy naszych wysiłków organizacyjnych, reprezentujące wypróbowane i sprawdzone metody działań zbiorowych. Pozostaje jednak otwarte pytanie: czy znaleźliśmy prawie idealną formę organizacji, czy też jest jeszcze więcej terenu do odkrycia na naszej drodze do wolnego społeczeństwa? Anarchizm sam w sobie jest formą eksploracji poza znanymi już strukturami hierarchii i władzy. Istnieje nieskończenie wiele możliwych struktur hierarchicznych, od feudalnych po oparte na kapitale, od państw jednopartyjnych po monarchie, od „merytokracji” po dyktatury, od liberalnych „demokracji” po bezpaństwowy kapitalizm, a wszystkie one proponują różne struktury społeczne, konkurując ze sobą. Aby odnieść sukces, ruch anarchistyczny powinien nie tylko próbować znieść wszystkie formy hierarchii, ale także współpracować w znalezieniu najbardziej skutecznej i wyzwalającej, niehierarchicznej struktury społecznej. Nasza historia jest pełna momentów śmiałych poszukiwań, które poszerzyły granice anarchistycznej myśli i działania. Wysiłki kolektywistyczne podczas hiszpańskiej wojny domowej stanowią eksperyment w zakresie samozarządzania, w którym pracownicy przejmowali kontrolę nad przemysłem i rolnictwem, wspólnie, radząc sobie z wyzwaniami społeczeństwa w stanie wstrząsu. Innym przykładem jest Wolne Terytorium Ukrainy, gdzie eksperymentowano ze zdecentralizowanym zarządzaniem i kolektywną obroną. Wszystkie te działania dzięki swojej naturze

¹ enlacezapatista.ezln.org.mx

eksploracyjnej, mimo ostatecznej porażki, dały nam bezcenną wiedzę konieczną do rozwoju ruchu anarchistycznego.

Przezwycięzanie lokalnego optimum w praktyce anarchistycznej

W matematyce lokalne optimum odnosi się do rozwiązania, które jest optymalne w sąsiednim zbiorze rozwiązań, ale może nie być najlepsze w szerszej perspektywie. W kontekście anarchistycznym lokalne optimum może objawiać się jako znana konfiguracja organizacji, która, choć skuteczna w porównaniu z innymi konfiguracjami, może uniemożliwić nam odkrycie jeszcze skuteczniejszych metod. Komfort i postrzeganie obecnych strategii za sukces, może wywoływać poczucie samozadowolenia, zniechęcając nas do wychodzenia poza ustalone normy. Ucieczka od lokalnych optymalnych rozwiązań wymaga iteracyjnego procesu eksperymentowania, w którym każda próba jest lekcją przybliżającą nas do głębszego zrozumienia skutecznej organizacji. W naszym kontekście może to oznaczać testowanie nowych form akcji bezpośrednich, ponowne wyobrażenie sobie sposobów ułatwiania dochodzenia do konsensusu lub testowanie innowacyjnych modeli ekonomicznych. Każdy z tych eksperymentów niesie ze sobą potencjał odkrycia lepszych podejść, które mogą zrewolucjonizować nasze wspólne działania i strategię. Dzięki takim celowym i świadomym badaniom możemy przełamać ograniczenia naszych aktualnie optymalnych rozwiązań i dążyć do bardziej wyzwolonego i sprawiedliwego świata.

Intersekcjonalność i różnorodność poznawcza

Ruchy anarchistyczne muszą nie tylko rzucać wyzwanie zewnętrznym systemom ucisku, ale także wewnątrznie zastanawiać się nad inkluzywnością naszych własnych struktur. Przyjęcie intersekcjonalności oznacza uznanie różnorodnych tożsamości i doświadczeń w naszych szeregach i zapewnienie, że eksploracja nie ogranicza się do jednorodnej garstki pomysłów jednej grupy. Włączenie różnych sposobów myślenia i rozwiązywania problemów, jest źródłem innowacji. Badania z zakresu psychologii organizacji wykazały, że grupy z różnymi perspektywami są bardziej biegłe w kreatywnym rozwiązywaniu problemów². To zasada, którą można zastosować do naszego ruchu, gdy poruszamy się po dylemacie eksploracji i eksploatacji. Gdy będziemy iść naprzód, włączenie wielu głosów z różnych teł płciowych, rasowych, etnicznych i kulturowych wzbogaci nasze strategie i taktyki. Historyczny wkład postaci takich jak Lucy Parsons i Modibo Kadalie przypomina nam o sile, która tkwi w połączeniu różnych doświadczeń życiowych i rewolucyjnych działań. Wspierając kulturę, która ceni i poszukuje tej różnorodności, możemy zapewnić, że nasze wysiłki eksploracyjne będą tak dynamiczne i solidne, jak społeczeństwo, które chcemy stworzyć.

² www.psychologytoday.com

Egzystencjalne zagrożenie zmianami klimatycznymi wymaga pilnej eksploracji zrównoważonych i odpornych praktyk życiowych. Ruchy anarchistyczne mają wyjątkową okazję pokazania, jak społeczności mogą się organizować i mobilizować, by stawić czoła kryzysom ekologicznym. Od rozprzestrzeniania się miejskich kolektywów ogrodniczych, które odzyskują ziemię pod lokalną produkcję żywności, po zakładanie ekowiosek, które modelują zrównoważone życie – wszystkie te inicjatywy ucieleśniają eksplorację alternatyw dla ekologicznie destrukcyjnych tendencji kapitalizmu. Nasza reakcja na zmiany klimatu musi uwzględniać różnorodność. Setki milionów ludzi mieszka w miejscach, w których warunki życia mogą stać się nie do zniesienia, a ich rządy (co nie jest zaskoczeniem) nie robią prawie nic, aby pomóc swoim obywatelom. Musimy wziąć pod uwagę osoby najbardziej dotknięte tą zmianą i dać im możliwość wypowiedzenia się we własnym imieniu. Gdy będziemy badać te ścieżki, nasze doświadczenia mogą wpłynąć na szersze zmiany społeczne w kierunku zrównoważonego rozwoju, pozycjonując anarchizm nie tylko jako polityczną lub społeczną alternatywę, ale także jako ekologiczny imperatyw.

Współczesne innowacje anarchistyczne

Współczesny krajobraz anarchistycznych eksperymentów jest barwny i zróżnicowany. *Especifismo*, na przykład, jest alternatywą dla poprzednich struktur anarchistycznych, zwracającą większą uwagę na interseksjonalizm. Miejskie kolektywy ogrodnicze, takie jak te w Detroit i Hawanie, przekształcają puste działki w źródła utrzymania i wzmocnienia społeczności. Każda z tych walk oferuje wgląd w sukcesy i ograniczenia obecnych wysiłków eksploracyjnych. Sieci wzajemnej pomocy, szczególnie w czasach kryzysu, skutecznie zmobilizowały zasoby i wsparcie, ilustrując potencjał zdecentralizowanych, niehierarchicznych mechanizmów reagowania. Przykłady te podkreślają znaczenie dokumentacji i krytycznej refleksji, umożliwiając nam wyciągnięcie wniosków i zastosowanie ich w przyszłych przedsięwzięciach. Postęp technologiczny stanowi miecz obosieczny dla ruchów anarchistycznych, oferując narzędzia zarówno do wyzwolenia, jak i potencjalnej inwigilacji. Eksploracja tych narzędzi może jednak znacząco zwiększyć nasze możliwości logistyczne i organizacyjne. Sztuczna inteligencja, na przykład, może zoptymalizować złożone łańcuchy dostaw, potencjalnie przynosząc korzyści sieciom wzajemnej pomocy poprzez poprawę wydajności dystrybucji zasobów. Platformy open source, takie jak Ushahidi³, wykazały swoją użyteczność w mapowaniu reakcji kryzysowych, umożliwiając nam lepszą koordynację pomocy i wsparcia dla potrzebujących społeczności. Równie ważna jest demokratyzacja dostępu do tych technologii. Spółdzielnia skupiona na uczynieniu sztucznej inteligencji dostępną i zrozumiałą może wzmocnić pozycję tych, których źródła utrzymania są zagrożone przez automatyzację. Biorąc te narzędzia na własność, możemy złagodzić ich potencjalne szkody i wykorzystać ich możliwości dla wspólnego dobra.

³ youtu.be

Wnioski

Podsumowując, eksploracja stanowi szansę dla ruchu anarchistycznego. Historyczne precedensy, przyjęcie intersekcjonalności i różnorodności poznawczej, reagowanie na zmiany klimatyczne, współczesne studia przypadków i rola technologii - wszystko to stanowi bogaty potencjał dla naszego dalszego rozwoju i ewolucji. Z tych powodów powinniśmy badać nowe pomysły i kontynuować tworzenie różnorodnych organizacji, aby pomóc naszym społecznościom i całemu ruchowi.

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Graver
O Eksploracji
Dlaczego nie możemy przestać szukać
12.11.2023

pl.anarchistlibraries.net